

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UZSIENIUOSE:

metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k. — Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saparų g-le.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
5 kap.

Metai II.

Petrapilis. Liepos 31 d. 1916 m.

№ 57 (86).

Voroneže „Saulės“ kursai.

Stojamieji I „Saulės“ kursų egzaminai prasidės rugpjūčio 10 d. Stojant I kursą reikia mokėti tiek, kiek moka baigusieji dviklasę liaudies mokyklą.

Daugiau žinių bei kursų programų galima gauti — Voroneže Lietuvių Komitete (Malo Dvorianskaja 21).

Važiuojant egzaminų laikyti, reikia pasiimti, koki yra, dokumentai ir iš vietos Lietuvių Draugijos n. d. k. š. arba iš įgaliotinio elgimosi paliudymas.

Kursų priveizdėtojas

J. Vokietaitis,
1605—2

Vilniaus M. Yčo vyrų gimnazija Voroneže.

Direktorius šiuo praneša, kad stojamieji ir pereina-
mieji egzaminai bus ne rugpjūčio 10 d. (kaip buvo pa-
skelbta), bet rugpjūčio 16 d.

1689—1

Martyno Yčo vyrų gimnazijai Voroneže tuojau reikalingi:

1) kancelerijos raštininkas vedėjas ir 2) du
klasės šeimininkų padėjėju. Viena iš jų vieta
gali būti etatinė. Algos tokios-pat, kaip ir
vyriausybės gimnazijose. Norintieji užimti
šias vietas, tesikreipia į gimnazijos direktorių.

1697—1

Revelyje greit reikalingi:

mokytojas (ja) ir prieglaudos vedėjas. Mokytojas (ja) gali
būti ir be teisių, kad tik turėtų ne mažiau kaip 4 kl.
gimnazijos liudymą ir būtų susipažinęs (usi) su mokyklos
darbu.

Kreipties: Ревель, Никольская 18. Председателю Литов-
скаго Комитета.

1706—1

Reikalingi:

Prieglaudų vedėjos, mokytojos ir prityrę raštininkai.

Prieglaudų vedėjoms bei mokytojoms algos mėn. 50 rub.,
kambarys ir išlaikymas, raštininkams — susitarus.

Kreipties: Н. НОВОГОРОДЪ, Алексѣевская ул. № 47.
Литовскій Комитетъ.

1708—1

„Lietuvių Balso“ skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi
rugpjūčio 1 d., prašome pa-
siskubinti užsisakyti toles-
niam laikui, kad nesusitru-
kdytų laikraščio siuntinėjimas

Nuo rugpjūčio 1 d. ligi metų galo

„Lietuvių Balso“ kaina

Rusijoje: 2 rub. 15 kap.

Užsieniuose 3 rub. 80 kap.

Visuose miestuose ir miesteliuo-
se, kur tik yra lietuvių, reikalingi
„LIETUVIŲ BALSUI“ platintojai —
(prienumeratai, skelbimams priimti
ir atskiriems № № pardavinėti).

Už patarpininkavimą mokama nuo-
šimčiai.

Adresas: ПЕТРОГРАДЪ, Саперный
пер. 9—9, „LIETUVIŲ BALSUI“ Admi-
stracija.

„Lietuvių Balsas“ galima gauti
prie bažnyčių:

Petrapilyje šv. Kotrynos,

Maskvoje šv. Petro ir Povilo
ir Voroneže.

Petrapilis, liepos 31 d.

Dar baudžiavai tebesant, sodie-
čių lietuvių vaikai pradėjo mokytis.
Jai pranykus, mokslus einančių so-
diečių skaičius greit didėjo. Iš pra-
džių lietuviai daugiausia mokėsi ku-
nigais. Kunigai ir buvo veik vienin-
teliai sodžiaus žadintojai ir švietė-
jai. Delto nemaža mokėsi ir dakta-
rais, advokatais, inžinieriais ir kit.,
o dabar jais daugiausia ir tesimo-
ko. Šiaip ar taip, drąsiai jau gali-
me sakyti, kad pasaulinių inteligentų
Lietuva yra davusi jau geroką būrį
— vieną kitą tukstantį.

Tų tukstančių inteligentų Lietu-
voje nedaug tebuvo, tik maža sau-
jelė. To buvo įvairių priežasčių —
pateisinamų ir nepateisinamų. Bet
apie tai dabar nekalbėsime. Pasaky-
sime tik tai, kad dabar Lietuvių Drau-
gija nukentėjusiems dėl karo šelpti
jau daug susipietė ir suorganizavo
inteligentų pabėgėliams dirbti ir po
karo jie visi, yra vilties, drauge su
pabėgėliais, grįš Lietuvon, juo la-
biau, kad ir Lietuvoje, reikia tikėti,
lietuviams bus šviesiau, kad Lietuva
nebebus beteisė, o turės autonomiją.

Taip, mūsų sodžius davė ir te-
beduoda inteligentų ir tik jo dėka
tauta turi darbininkų. Patys gi inte-
ligentai, ir tie, kurie yra karšti pa-
trijotai ir Tėvynei nemaža dirba, iš
savo tarpo inteligentų lietuvių neiš-
duoda, bet labai nedaug teišduoda.

Inteligentai yra tautos ganytojai,
ir tik tada tauta tegali būti stipra,
kai turi stiprą ir kietą inteligentią.
Jos stiprumas ir kietumas pareina ne
tik nuo didelio inteligentų skaičiaus,
bet ir nuo jų šeimynų.

Lietuvių tauta, kuri yra išmokiusi
tukstančius savo žmonių, bet gi sti-

pros pasaulinės inteligentijos, tikros
lietuviškos neturi — nei savo skai-
čiumi, nei šeimyna. Jei inteligentų,
jau tikrai susipratusių ir dirbančių
lietuvių, mažoka, tai tą mažumą bent
dalimi galėtų atstoti, galėtų jam duoti
daugiau stiprumo, šeimyna. O tos
šeimynos kaip tik nematyti. Mūsų
inteligentai yra ar nevedę, ar jei
vedę, tai retas kuris lietuvaite. Ve-
sdami svetimos tautos moteris lietu-
viai, žinoma, negali turėti lietuviškos
šeimynos. Tokių vaikų išauga rusais
ar lenkais, pagaliau ir patys jie ne-
normomis tolsta nuo savo tautos gy-
venimo. Pavyzdžiui, žinau lietuvių,
gerų patrijų ir energingų Tėvynės
darbininkų, kurie vedė lenkes. Ne
tik jų vaikai išaugo lenkais, bet ir
jie patys, susidėjus jau tokiame še-
imynos gyvenimui su svetimtautėmis,
nebeteko energijos dirbti, ar tiesiog
atšalo, apsileido. To visko rodyti,
rodos, nereikia, visi, turi būt, tai
mato ir supranta. Kiti gyvena savo
amžių nevedę. Ir tokių tarp mūsų
veikėjų daugiausia.

Jei taip yra, jei tik keli lietuviai
tėra vedę saviškes, o kiti svetimtau-
tes, o dar kiti ir visai nevedę, tai
apie kokią čia lietuvišką šeimyną ga-
lime šnekėti? Jos neturime. Del to
ir nuostabių dalykų atsitinka. Pav.,
kartą organizavosi tautų moterų ko-
mitetas karo aukoms šelpti; buvo
norima, kad jame dalyvautų ir lietu-
vių atstovų, bet... ponių lietuvių ne-
atsirado.

Nuo šeimynos ir jos sveikatos
pareina pati tauta ir jos sveikata.
Taigi šeimyna yra tautos pamatas.
Ir lietuvių inteligentams reikia atsi-
dėjus kovoti su savo silpnėmis ir
ydomis. Lietuviai, gyvendami šeimy-
nomis, o ne palaidi, daugiau būtų
sulipę tarp savęs ir inteligentų ar-
mijon daugiau inestų stiprumo ir kie-
tumo. Jų vaikai, augdami tarp gere-
snių sąlygų ir inteligentų susipratusių
lietuvių auklėjami irgi duotų in-
teligentijai kietumo. Dabar gi tik vie-
nas sodžius ją tesirūpina, ją, sakant,
tekomplektuoja.

Iš Lietuvos.

Lietuvių gyvenimo atsitikimai 1915
metais.

Rugsėjo 5 (18) d. Rusų kariuo-
menė pasitraukė iš Vilniaus. Tiltai
nors ir buvo sproginti, bet liko
beveik visai sveiki. Tą pačią dieną
jėjo vokiečiai į miestą per Žvėrinio
ir Zaliąjį tiltą. Netrukus pamatėme
rusų belaisvius, varomus Vilniaus ga-
tvėmis. Prieš tai visą naktį buvo
Vilnių bausis trukšmas nuo sprogdi-
nimo tiltų. — Rytą anksti pamatėme
Piliečių sargybos (milicijos, kuri užė-
mė palicijos vietą) išlipintus atsisau-
kimus penkiomis kalbomis: rusų, len-
kų, lietuvių, baltgudžių, (gudų) ir
žydų.

Rugsėjo 22 (spalių 9) d. Mirė ne-
tikėtai širdies liga vienintelis Vilniuje
fotografas ir cinkografas lietuvis,
Aleksandras Jurašaitis, 54 metų am-
žiaus. Velionis laikė pas save daug
gražių fotografijų iš Lietuvos; daug
jo fotografijų, nuimtų per lietuvių
suvažiavimus Vilniuje, pasklido vi-
soje Lietuvoje. Jo darbo cinkografi-
jos paveikslai puošė mūsų iliustruo-
tus laikraščius. Be to, dar velionis
uoliai darbavosi Vilniaus „Rutoje“.

Rugsėjo 26 (spalių 13) d. mirė
Kaltanėnuose, Vilniaus gub., garbės

kanauninkas kun. Jonas Burba, 67 m. amžiaus.

Kun. Burba buvo karštas lietuvis patrijotas, garsus pamokslininkas ir veiklus darbininkas. Par 18 metų ligi 1903 m. klebonavo Daugeliškyje. Si parapija buvo apkeista ir smarkiai lenkinama. Čia išmokė visą parapiją lietuviškai kalbėti poterį, pastatė naują medinę bažnyčią. Žmonės labai juo pamilo, dar ir šandien jo vardas labai čia minimas. Nuo 1903 m. ligi 1908 kun. Burba išbuvo Švenčionių dekonu. Prie vyskupo Roppo turėjo didelį pasisekimą ir buvo pakeltas garbės kanauninku. Nuo 1908 m. paėmus valdyti vyskupiją kun. pref. K. Michalkevičiui, kun. J. Burbai pradeda nebesisekti. Švenčionių lenkininkai apskundžia jį dvasinei vyresnybei, kuri jį visai neteisingai iškelia iš Švenčionių į Dysną. Tokiu dvasinės vyresnybės pasielgimu buvo skaudžiai nuskaustas. Atsisakė važiuoti į Dysną. Tuomet jam buvo duota garbinga vieta Gardine, neva atlyginimas. Vos keletą mėnesių čia išbuvo. Būdamas labai suvargintas, negalėjo pasilikti prie šios vietos. Tuomet davė jam kleboniją Nočioje. Lydos apskr. Lenkininkai ir čia pakėlė riaušius ir pridarė jam daug nesmagumų. Galutinai visai atsisakė nuo vietos ir gyveno daugiausia pas savo gimnaitį Kaltanėnų kleboną kun. M. Meštiką. Paskutiniu laiku buvo labai sunervintas, tiesiog sirgo proto liga.

R. I. P.

Spalių 30 (lapkr. 12) d. Jėriškyje, Kauno gub., Panevėžio apskrities, Ramygalos par., mirė lietuvių rašytojas ir literatas a. a. kanauninkas Jonas Balvočius („Gerutis“), sulaukęs 68 metų amžiaus. Velionis, iš senesniojo amžiaus kunigu, buvo, galima pasakyti, vienintelis, kursai savo raštais yra daug prisidėję prie pakėlimo lietuvių raštijos. Gerutis mūsų raštijoje yra žinomas kaip vienas papuliaringiausias rašytojas, sugebėjęs išdėstyti savo mintis aiškia žmonių kalbamąja kalba. Visų jo parašytų veikalų čia nemanau išskaičiuoti, pasitenkinsiu tik paminėjęs daugiausia žinomus ir tarp žmonių išsiplatinusius veikalus, kurių daugiau sia vertimai iš svetimų kalbų.

1. „Meilės paminklas“ (apie Švenčiausiąjį Sakramentą).
2. „Sodičių dangus“ (astronomija).
3. „Žemės Amžius“ (apologet. turinio).
4. „Nuomonės Garbenio, jo gimnaitių ir prietelių“. Du tomu. (Apologet. turinio).
5. „Sveikata“ (iš gigijenos).
6. „Rymo-katalikų Bažnyčios apeigos“.
7. „Zoologija“.

J. E. Žemaitis vyskupas Pranciškus Karevičius už nuopelnus 1914 met. pakėlė kun. Balvočių garbės kanauninku.

Kun. Gerutis savo raštais pasistatė sau lietuvių visuomenėje amžiną paminklą.

Teužmoka jam už tai V. Dievas amžina laime danguje.

V—klis.

Gruodžio 13 (26) d. vaikų eglutė šv. Mikalojaus vaikų prieglaudoje, Objezdna g-vė Nr. 1. Varguolių vaikeliai gražiai patys pasilinksmino ir labai malonų įspūdį padarė svečiams. Linksmučiai, gražiai aptaisyti vaikeliai pasakė apie 30 eilių, padainavo dainelių, o žaidimų, žaidimų mokėjo daugybę.

Gruodžio 14 (27) d. Vaikų eglutė Vilniaus skyriaus „Liet. Dr. nukentėjusiems del karo šelpiti“ prieglaudoje. Vasarinė g-vė Nr. 7. Vaikai buvo puikiai priruošti: gražiai pasakė keliolika eilučių, puikiai padainavo ir žaidė. Nuostabi tvarka buvo per visą eglutės šventės iškilmę.

Gruodžio 15 (28) d. „Ryto“ Dr. jos Pedagogų kursų aktas. 15 jaunų vyrų ir merginų gavo mokytojų liudymus.

Gruodžio 16 (29) d. Vaikų eglutė „Lietuvių Dr. jos nukentėjusiems del karo šelpiti“ prieglaudoje Snipiskio priemiestyje, 2-oji Šiaudinė g-vė Nr. 13.

Gruodžio 17 (30) d. Vaikų eglutė Didžioje prieglaudoje Jėzaus Kudiškio Namuose, Našlaičių g-vė Nr. 16.

Gruodžio 27 (sausio 9) d. Šv. Mikalojaus salėje buvo lietuvių gimnazijos mokinių vakarėlis. Pasisekė kuopuikiaučiai.

„Vilniaus Aidas“.

Belaisvių laiškai.

14. Iš Altdamm'o 6—IV—16 rašo: „Gerbiamasai „Lituanijos“ Komiteto Pirmininke! Jūsų laišką, rašytą kovo 23 d. ir siuntinį C. L. № 14 su 77 kg. duonos gavau ir pranešiau apie tai atviruku.“

Jokių būdu negalima išsiųsti belaisvių sąrašas. Galima tik tai pasakyti, jog mūs Altdamo stovykloje yra 200 žmonių, lietuvių, neskaitant nesveikųjų kurie yra ligoninėse; daugelis sveikų išvažinėjo prie darbo.

Pagalba čia labai reikalinga, nes lietuviai nuo savųjų netik pagalbos, bet jokios žinios neturi ir nesivilia turėti, nes giminė sunaikinta. Gavę Jūsų laišką, mes pamatėme Jums, Brangūs Tautiečiai, pagalbos šaltinį ir išrinkome iš savo tarpo komitetą iš 5 žmonių: du įgaliotiniu dovanoms priimti ir apie tai pranešti, būtent J. Radynį ir J. Soltana, ir taip pat tris revizijos komisijon, būtent: A. Kvedarą, A. Savickį ir K. Buroką.

Visų lietuvių vardu prašome Jus dažniau sintinėti valgomų daiktų, kaip antai: duonos, sausainių, cukraus, pieno, zupių ir „maggi“, nes tai reikalinga mūsų gyvasčiai palaikyti. Skalbiniai nesame reikalingi. Gautuosius daiktus daliname visiems, bet labiau žiūrime ligonių ir luošų.

Prašau nuolankiai pranešti apie tai kitiems komitetams, arba pranešti mums jų adresu. Už tai visa atlygins Jums Viešpats per mūsų maldas. Su augščiausią pagarba“ (Penki parašai). — Čia turime pridurti, jog iš kai-kurių stovyklų gauname belaisvių sąrašus. Neskelbiame del to, kad daugelis kitų laikraščių skelbia. Pažmėtina yra ir tas, jog kaip tik „Lituanija“ ėmė siuntinėti belaisvius lietuviams valgius, tuoj pradėjo lietuviai organizuoti, tvirti komitetus, ko pirma nebuvo; lietuviai dargi buvo skaudžiami kitų rusijos tautų.

15. Iš Cellelager'o 20—IV—16 Jonas Vengris rašo: „Turiu garbę Jums pranešti, kad siųstą Jūsų labdarybės komiteto pašalpą gavau. Labai esu dėkingas, kad neužmirštate savo brolių, atskirtų nuo savųjų. Prašau ir toliau mus gelbėti ir siųsti pašalpą atskirais adresais, nes skirstomi esame prie įvairių darbų. Aš esu iš Gulbinų kaimo, Panevėžio apskr., Kauno gub.“ (parašai). (Adr. Barache N 52, Cellelager — Haun. German).

16. Panašiai rašo iš ten pat Petras Radevičius kilimo iš Daugėlių ties Kibartais, Suvalkų gub., ir kiti. (Adr. Barache 92 Cellelag. Germany).

17. Iš Zerbst 24—IV—16. rašo: „Aš Stanisl. Vaitkevičia, lietuvis iš Vilkijos miest., Kauno gub., pranešu Jums, Brangūs Broliai lietuviai, kad prieš Velykas gavau tris siuntinius su duona ir mėsa, už ką tariu širdingą ačiū! Viskas buvo padalyta tarp lietuvių“. (Adr. S. Vait. № 967, 6 komp.)

18. Iš Zerbst 24—IV—16 rašo: „Brangūs broliai, Jūsų siuntinius gavome prieš Velykas ir tariame širdingą ačiū. Dieve duok broliams, kurie mūsų neužmiršta, ilgiausiu metu! Linksmo Alieliuja! Aš Povilas Vidolis iš Vėbriškių kaimo, Panemunės vals., Kauno gub. Aš esu našlys. Vaikai prieglaudon atiduoti. Susirašinėti su jais negalima“. (Adr.: P. Vidolis № 415, 6 komp. Zerbst Sachsen. Germany).

19. Iš Landau Pfalz Antanas Galdiauskas 8—IV rašo: „Dėkoju už Jūsų dovanas, kurias sulaukiau Velykoms. Be to, gavau laišką, kurį skaitydamas verkiau iš džiaugsmo, nes iš namų negaunu laiškų jau antri metai, taigi Jūsų laiškas buvo man didelis suraminimas. Širdingai dėkui už Jūsų rūpestis manim vargšu. Teužmoka Jums už tai Dievas!“

Čia turime pažymėti, kad mes išsiuntinėjome lietuviams išspauzdintus Velykų pasveikinimus. Apie tą pasveikinimą Gadl. ir kalba.

Paprastai aficeriams belaisviams mes nesiuntinėjame jokios pašalpos, tačiau Velykoms pasiuntėme po dovanėlę ir jiems, nes norėjome šiuo tuo sušelpiti visus lietuvius.

20. Vienas iš jų štai ką rašo 4—IV—16 iš Heidelberg'o (stub. 38): „Mano Mieli Tautiečiai! Siųsdamas Jums širdingų linkežimų ir Velykų pasveikinimą, pranešu, jog aš gavau nuo Jus gardžios mėsos, gražios duonos, skanaus čokolado ir pipirų. Giliai aš jaučiu Jūsų rūpestingumą; niekados aš neužmiršiu šių brangių dovanų. Dieve duok Jums ir visiems mums broliams sulaukti geresnės ateities.“ (Pasirašė aficeris Kėkštas).

Lietuvos amatninkų klausimu.

Tauta be amatninkų ir profesijos žmonių — tauta be gyvybės. Tokia tauta iš dalies mes, lietuviai, esame. Kol prekyba ir pramonė nebus mūsų rankose, tol nebus tautos gyvenimui stiprios papėdės.

Rengiamės po karo, sugrįžę namo, gyventi savarankiškai, rengiamės pradėti naują istorijos gyvenimą. Bet šiam tam įvykinti reikia turėti tinkamų žmonių.

Prekybai rasis pakankamai žmonių, tik reikia gero noro. Visai kitaip yra su pramone. Čia reikia tam tikro mokslo, išsitobulinimo kurioje nors technikos šakoje; jei to nebus, maža teturėsi supratimo apie kokį darbą, gal but, dar mažiau negu kalvis, dailidė ar kurpius.

Pas mus gi lyg tyčia ir vengiam buvo technika. Taip Rusuose, taip Lietuvoje gyvavo vienoda nuomonė, ne tokia, kaip užsienyje, kad darbas esąs lyg koks pažeminimas, o ne garbė. Užsienyje žmonės, moka kokį darbą, yra labai gerbiami. Šita nuomonė darė tai, kad visi, kurie šiek-tiek apsitrynė mokyklose, jau vengė darbo, lyg kokios bausmės, ir geriau kur už 12—15 rub. mėnesyje tarnavo kanceliarijose raštininkeliais, negu mokėsi kalvais, dailidėmis ar kitokiais amatninkais. Jei kuris išėjo profesijos žmogumi, tai išėjo inžinieriumi, bet kas matė inžinieriumi neišeisias, tai ėjo raštininkauti. Del to inteligentai Lietuvoje badu mirdavo, o svetimieji atėjūnai, puikios duonelės turėjo ir gyveno žmonėms ne naudą darydami, tik juos naudodami.

Yra ir pas mus amatninkų, tik jie pasidarė amatninkais iš bado — neturėdami kito išėjimo. Del to mūsų amatninkai labai maža teturi technikos žinių ir dirba visa „iš akies“, negalėdami su kitais eiti lenktynių. Kur jie susilygins su koku atejūnu, kad nemoka nei savo vardo, nei pavardės parašyti. Jeigu visi tie, kurie negalėjo baigti augštojo mokslo, būtų ėmęsi amatų, būtume jau turėję daug gerų amatninkų ir nebereiktų abejoti, ar pasiseks užgrobti namie pramonę.

Kad mūsų nėra gerų amatninkų arba užtenkamo jų skaičiaus, į tai jau žiūrime. Trobesių atstatymo Sekcija (prie Lietuvių Dr. jos Centro Komiteto) netrukus atidaro žemuosius technikos kursus, be to, kituose miestuose dabar darbuojasi amatų mokyklos, kur mokosi būsimieji Lietuvos pramonininkai. Tuo turime džiaugtis ir turime linkėti pasisekimo Trob. atst. Sekcijai ir amatų moky-

kloms, bet negalime tuo tik pasitenkinti: nei Trab. atst. Sekcija, nei tos kelios mokyklos neįstengs dabarties aplinkybėmis aprėpti viso pramonės reikalo, kuriam įvykdyti reikia ir šalies autonomijos, ir milijonų kapitalo. Neturime gi nei viena, nei antra, bet nusiminti nereikia. Didesniam amatninkų skaičiui pagaminti reikia rinkti krūvon mūsų technikai ir, kur nėra amatų mokyklų, taisyti technikos, amatų paskaitų bei pamokų, o bus dar geriau, jei statymo mokslas bus daugiau prieinamas. Butų gerai, kad techniku būrelis įsteigtų korespondencinę trobų statymo (teorijos) mokyklą. Reikia tam tikrų mokslo vadovėlių (lietuvių kalba jų nėra), kur būtų išdalytas mokslas pamokomis su klausimais. Atsakę į visus klausimus mokiniai galėtų gauti iš mokyklos tam tikrus liudijimus. Aš tokią mokyklą mačiau Anglijoje ir Amerikoje. Amerikoje viena tokia mokykla, „Tautų korespondencinė mokykla“, 1909 met. turėjo 1.267.000 studentų. Argi mes negalėtume, apsisienoję nors tik trobesių statymo kursais, įsteigti tokią mokyklą. Gal tokia mokykla galima būtų įsteigti prie Trob. atstat. Sekcijos. Tai būtų didelis žingsnis pirmyn.

Geistina, kad tas klausimas būtų plačiai keliamas mūsų laikraščiuose. Metas kiekvienam apie tai gerai pagalvoti.

St. Miliauskas.

Korespondencijos.

TAMBOVAS.

„Žiburio“ gimnazija. Labai maža buvo rašyta laikraščiuose apie mūsų gimnazijos gyvenimą. Tačiau daug kas galima parašyti. Štai žiupsnelis žinių.

Mokslo metai, del verčiamos kelionės iš Sienos (Mog. gub.) jau prasidėjus mokslui, susitrukdė, bet stengiamasi buvo visų dalykų kursas netrumpinant išeiti ir atsilikusios mokinės sulygtinti su kitomis; del to ne tik klasėse buvo mokoma, bet ir šiaip bendrabučiuose buvo padedama, o mokslas kai-kurių dalykų pratęstas iki birželio 4 dienai. Mokinių skaičius visą mokslo metą didėjo, ir metų pabaigoje buvo šimtas su viršum. Didžiuma jų — tai buvusios Suvalkų, Kauno, Vilniaus, Minsko ir kitų gubernijų įvairių mokyklų mokinės. Iš buvusiųjų Marijampolėje mūsų gimnazijos mokinių tik kokiai aštuoniolikai tepasisekė ištukti iš karo sukurio ir atvykti Tambovan. Be to, mokėsi dar keturios latvaitės ir viena ukrainietė. — Gyvenome dviejuose bendrabučiuose netoli kits kito, prie didžiausių ir gražiausių Tambovo gatvių, klasiniai gi užsiėmimai buvo Ivanovienės gimnazijos bute po pietų nuo 3 valand. Darbo buvo daug, mokslas ėjo sparčiai. Vienok ir pasilinksminimams, pramogoms atsirado valandėlių. Sutaisyta buvo keturi savybės vakarėliai, kuriems veik visa medžiaga buvo pačių mokinių pagaminta, sukomponuota. Vienas toks vakarėlis įvyko per Kalėkų eglaitę; čia turėjo progos pasilinksinti pradedamosios mokyklos vaikučiai ir jų tėvai, globėjai. Tuose vakarėliuose išizymėjo mūsų choras. Jis susidarė tuoj atsikėlus mūsų gimnazijai Tambovan. Tas choras, kas šventa diena giedodavo bažnyčioje per lietuvių pamaldas Seinų vargoninko vedamas. Be to, jam teko viešai pasirodyti su savo dainomis miesto sode (skvere) per vietinės draugijos kovoti su džiava šventę, gegužės mėnesyje. Matyt, rusų šviesuomenė žino apie lietuvių dainų gražumą, nes tos šventės taisytojos, norėdamos daugiau publikos patraukti, prisiskyrusios kvietė mūsų chorą dalyvauti šventėje ir pagarsino skelbimuose (afišose).

Mokslo metų gale tinkamos mokinės buvo perkeltos į augštesnę klasę be kvotimų, metiniais laipsniais,

kitoms paskirta pataisos po atostogų, tik prieklasis ir kandidatės laikė kvotimus. Dabar gi atostogų metu, mūsų globėjų rūpesniu, gyvename vasarnamiuose, tarp miškų, kuriuose skamba skardūs paukščių balsai, raminantieji Tėvynės išsiilgusias sielas. Atsilankius čia gerb. mūsų direktoriui kun. M. Gustaičiui, buvo aktas. Gerb. direktorius ir vice-direktorius pasakė prakalbas, padalino įsitarnavusiomis dovanas. Kiekvienai priėmusiai dovaną draugės, padabinti tai jos laimės valandėlei, padainavo; taip pat buvo padeklamuota keletas eilių.

Taip, vilties gaivinamos netrukus sulaukti giedros, pabaigėme šiuos sunkius mokslo metus.

Po atostogų kvotimai kandidatėms ir turinčioms pataisas mokinėms paskirta nuo rugpjūčio 8 d., o mokslo prasidės rugpjūčio 15 d. s. k.

Žiburiukė.

KAZANĖ.

Nors lietuvių inteligentų tėra čia vos keli žmonės, bet už tai gi retai kur toks didelis mūsų inteligentijos nuošimtis taip darbuojasi. Visus nelengvus komiteto šelpimo darbus atlieka dabar keturi žmonės: igal. Jaroševičius, jo padėjėja Šepanavičaitė, reštinė veda Vilkutaitis, o visų bendrabučių prižiūrėtojo pareigas atlieka stud. Kenstavičius.—Kiek teko patirti, pabėgėliai aprūpinti, kuo tik galima. Dargi paskutiniu laiku, kad mieste jaučiama stoka miltų ir ypač cukraus, komiteto rūpesniu išgaunama iš miesto dūmos tie produktai, ir mūsų žmonės gali gauti jų pačia pigiaja kaina.

Kiek teko postebėti, santykiai tarp komiteto ir tremtinių visgi puiki. Tiesa kai-kurie skundžias, kad pašalpos gauną vaikščioti kartais po kelius syk, mat vis, girdi, „pinigų nėra“, kad, turėdamas svarbų reikalą, nežinai, kada komitete gali patį igaliojinių rasti—tenka vėl neretai po keletą sykių bėgioti etc.—Vis tai mažmožiai. Kadangi 4 žmonės turi aprūpinti su viršum 400 žmonių, tai žinomas daiktas, kad neperlengva viskas idealingai atlikti ir visi patenkinti.

Mokykloje mokslas pabaigtas. Prieš pabaigimą buvo sutaisyta pora gegužinių; čia vaikučiai pasirodė moka tiek žaidimų ir dainų, kad net stebėtis reikia. Matyti, gerokai pasidaruota tam dalykui ir mokytojo, ir bendrabučio priveizdotojų.

Lieka palinkėti, kad mūsų inteligentų saujalė tiek daug trūso padėjusi savųjų labai ir tolimesniui laikui nenustotų energijos ir ištvermės.

Pabėgėlis.

Zinios.

PETRAPILIS.

„Novoje Vremia“ spauzdina savo korespondento su tam tikrosios Tarybos pirmininku Engelgardu pasikalbėjimą. Naujojo pirmininko nuomone vyriausybė turinti aprūpinti pabėgėlių ne tikta kuno, bet ir dvasios kultūros reikalus. Steigimas tiek prieglaudų bei ligoninių, tiek ir pradedamųjų mokyklų įeinąs vyriausybės programon, vidurinės gi ir augštesnės mokyklas turį savo glaboje kun. Tatjanos Komitetas. Pabėgėlių skaičius siekia dabar 3.200.000 žmonių. Sunku esą išskirstyti jie tautomis, bet Engelgardo nuomone daugiausia esą rusų (apie pusę viso skaičiaus) paskui eina lenkai, latviai ir lietuviai. Selpimui išeina dabar 23 milijonai rublių mėnesyje, kurių pusė išdalijama valgiu dalimis „pajokais“. Dalys duodamos šiaip: miestuose 4 pirmieji šeimynos nariai gauna po 6 rublius, kiti—po 4 rub. mėnesiui. Tuo skaičiavimu 6 žmonių šeimyna gaunant 30 rublių.

Sodžiuje duoda nuo 4 r. 50 k. iki 6 r., arti fronto—7 r. 50 k. Maskvoje „pajoką“ irgi iki 7 r. 50 k.—tam tikroji taryba žadanti tą prašymą išpildyti. Be „pajokų“ duodama dar butams: miestuose 2 r., kaimuose 1 r. 20 k. mėnesiui.

Liepos 26 d. tam tikroji Liubimovo komisija pradėjusi svarstyti klausimą apie pabėgėlių iš Petrapiilio kėlimą. Latvių atstovas—Zalitis „Birževyje Vied.“ laikr. protestuoja prieš tą sumanymą. Jo nuomone, jeigu jau kelti, tai ne tik pabėgėliai, bet ir visi nenuolatiniai miesto gyventojai. O pabėgėliai važiuavę Petrapiilin visai ne dėl „pajokų“, nes jie duodami ir kituose miestuose, o dėlto, kad čia lengviau gali darbo gauti. Galima būtų iškraustyti tikta prieglaudos, bet pirmą reiktų pasirūpinti jų įtaisymu keliamuosiuose vietose.

Išjėdėtos „Birž. Vied.“ D. K. Tatjanos Komiteto 2 veikimo metų apyskaitos matyt, kad komitetas iki liepos 1 d. pabėgėlių reikalams išaikojo 44 milijonus. Pabėgėlių surašyta esą 3.254.301.

Tas pats laikraštis lygina atskirų tautų komitetų veikimą. Jo žiniomis, nevisur tikromis, lenkai šelpia 325000 pabėg., lietuviai turėję 5217000 rub., 90 igaliojinių, 50 skyrių, 7000 mokių ir 36 dirbtuves. Latviai šelpę 233000 pab., turėję 100 prieglaudų, kuriose gyvenę 7600 žmonių; iš vyriausybės gavę 8549000, o iš Tatjanos Komiteto 581000 r.

Žydų komit. turįs 200000 šelpiamųjų.

Žemaičių vyskupas Pranciškus Karevičius, su savo sekretorium kaunainiku R. Šauliu ir seminarijos inspektoriumi kun. K. Paltaroku liepos 27 d. 7 val. ryto išvažiavo į Lietuvą.

Turėjo važiuoti ir kun. P. Tamašauskis, bet susirgęs nebegalėjo važiuoti.

Tam tikras komiteto igaliojinių M. Sleževičius išvažiavo Centro reikalais į pietus.

Caro įsakymu Turkestane paskelbtas karo stovis.

Šiaurės fronto vadas Kuropatkinas paskirtas Turkestano kariuomenės apygardos generolu gubernatorium.

IVAIRIOS.

Narva. Lietuvių pabėgėlių čia daugiau ne 300. Be religijos dalykų, jie yra aprūpinti, tik prašo, kad bent po sykį mėnesyje atvažiuotų kunigas į Narvą ir Jamburgą.

Romny. Romnų apylinkės igaliojinių globoje pabėgėliai lietuviai gyvena šiose vietose: Zaslėje, Procovka, Lozovoja, N. Lozovka ir Talajevka. Centro igaliojinių darbtį čia pradėjo gruodžio mėnesyje 1915 metų.

Pirmiau lietuviai turėdavo nau-doties lenkų komitetu ir lenkų mokyklomis. Dabar jau 37 vaikai lanko lietuvių mokyklą. Svarbi čia prieglauda jaunų mergaičių, pasimetusių su savo giminėmis.

Buvusis Vilniaus vyskupas Ropas apsigyveno Tiflise ir darbuojasi lenkų komitete.

SVETUR.

Berlyne oficialiai paskelbta, kad vokiečių italų prekybos sutartis nebetikra esanti.

Kadangi vokiečiai iš jų užimtųjų vietų Lillio ir Rubė gabena prancūzų jaunuomenę Vokion prie laukų darbų, popiežius pareikalavęs juos paliuosuoti leisti grįžti tėvynėn. Jeigu vokiečiai to reikalavimo neišpildys, popiežius ketinąs paskelbti protestą.

Vengrų spauda labai smarkiai protestuoja prieš padidinimą Gindenburgo igaliojimo. 3-jų vengrų laikraščių numeriai konfiskuoti už straipsnius dėl pavidimo austrų kariuomenės Gindenburgo valdžiai.

Iš Paryžiaus patvirtina, kad vokiečiai išsiuntę 10.000 belgų į savo Flandrų frontą. Čia belgai dirbą naujas tvirtumas.

KARAS.

Rusų šone. Sereto upės apylinkėse rusai žygiuoja priekin. Čia rusai paėmė per dvi dieni belaisvių 166 aficerius ir 8415 kareivių, 4 armotas, 19 kulkasvydžių, 11 bombasvydžių. Į rytus nuo Svinikų rusai paėmė priešininko apkasų liniją ir belaisvių 13 aficerių ir 600 kareivių.

Didelių pasisėkimų rusai turėjo Dniestro apylinkėse. Išmušę austrus iš jų pirmutinių linijų, rusai pradėjo spausti priešininką 15 varstų plotu ir privertė galop jį traukties be tvarkos. Rusai paėmė daugybę kaimų, miestelių. Paėmė Tismenicų ir Tlumačų miestus ir nustūmė austrus nuo dešiniojo Varonos upės kranto. Lig Stanislavovo rusams belieka tik 10 varstų. Vargu begalės austrai išlaikyti Stanislavovą. Austrų kariuomenė generolo Botmero vedama, labai nukentėjo nuo rusų žygiavimų. Vienų tik belaisvių paimta 88 aficeriai iš 7400 kareivių, 5 armotos (tarp jų 3 didžiosios), 63 kulkasvydžiai, daugybė armotų šovinių, bombasvydžių ir k. d. Tarp belaisvių 3500 vokiečių. Paspirties gi iš kitų fronto vietų negali laukti, nes ir kitur ne kaip. Visa viltis—atsargos kariuomenė užpakalyje, bet kol ją pasikviesi, tai gali Stanislavovo ir nebetekti.

Koropeco upės apylinkėse rusai ir gi turėjo pasisėkimų. Rusai paėmė eilį augštumų ir privertė austrus pasitraukti į vakarus nuo Velesniuvo. Du kartu puolė priešininkas rusus, bet abu kartu rusai atmušė. Rusai anėpuoliu paėmė 5 aficerius, 414 kareivių, kulkasvydžių ir vieną armotą. Ties Stochoda austrų būrys pakėlęs rankas ėjo rusų pusėn, nebūtai į nelaisvę. Rusų pulkininkas Stepanenka išėjo jų pasitiktų, bet austrai jį nušovė. Už tokį veidmainingą darbą, rusų kareiviai visus austrus sušaudė.

Kaip matyti, rusų žygiavimas pietų vakarų šone visiškai suardė priešininko planus. Priešininko padėjimas tuo keblus, kad jis nebežino kur bepulti, kad būtų galima rusams didesnių smūgių padaryti. Jeigu priešininkas sumano kur nors rusus smagiai paspausti, tai turi būtinai paimti dalį kariuomenės iš kitų fronto vietų, o tuo metu rusai, pajutę susilpnintą vietą, išardo linijas ir pasistūmėja priekin.

Kaukazo šone. Visur smarkūs mušiai. Ties Giumiš-Chanu rusai paėmė augštumą ir belaisvius. Apie Kermanšachą ir Chamadaną smarkūs mušiai.

Prancūzų šone. Prancūzai po truputį vis spaudžia vokiečius. Paskutinės žinios rašo, kad prancūzai ties Soma paėmė visą tranšėjų liniją ir nedidelį mišką. Iš Tijomono stiprumų vokiečiai galutinai išvyti ir jau prieky prancūzai paėmė tranšėjų liniją. Ties Vo-Šapitru-le Senua prancūzai paėmė vokiečių tranšėjų liniją ir 200 belaisvių, daugybę kulkasvydžių ir kitų karo dalykų. Kitose fronto vietose smarkūs mušiai, vokiečiai puola prancūzus, bet pasisėkimo neturi, o jei ir pasiseka kuomet nors įsilaužti į prancūzų apkasus, tai ir vėl juos prancūzai išveja.

Anglų šone. Ne geriau vokiečiams ir anglų šone. Anglai sistematingai varo savo darbą ir nors iš lengvo, bet vis eina priekin. Nuo Trono mi-

ško anglai paėję priekin. Ties Giljemonu anglai pastūmė vokiečius. Į vakarus nuo Pozjero anglai paėmė vokiečių tranšėjų liniją.

Didelį pasisėkimą anglai turėjo Aigipte su turkais. Anglai 15 mylių vijo turkus, sumušė juos, paėmė belaisvių 45 aficerius ir 3100 kareivių. Labai daug esą užmuštų.

Belgų šone. Smarkūs artilerijos šaudymas. Buvo mūšių rankinėmis granotomis. Belgai laimėjo.

Italų šone. Per šias dienas ir italai davė didelių smūgių austrams. Tofano apylinkėje italai paėmė labai sustiprintą austrų apkasų liniją. Monfakolnės apylinkėse italai priėjo lig „85“ ir „121“ augštumų. Čia italai paėmė 3600 belaisvių ir daug grobio.

Tarp Izonco ir Goricos italai paėmė Sabotino ir San-Mikelio kalnus. Per dvi dieni čia paėmė italai 8000 belaisvių, 11 armotų ir 100 kulkasvydžių. Italų armotos šaudė Goricos miestą, kad išvaikytų austrus, pasislėpusius mieste.

Balkanuose. Serbai jau atsipeikėjo po sunkių jiems smūgių ir vėl kaip kuomet pasikerta su bulgarais.

Ties Vardaru bulgarai energingai puolė serbus, bet serbai su prancūzais atmušė ir pastūmė bulgarus toliau.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Ties Tismenicu rusai žygiuoja priekin. Priešininkas atstumtas lig Bistrico upės.

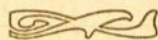
Prie Sereto upės priešininkas atstumtas. Rusai kol kas paėmė belaisvių 20 aficerių ir 1300 kareivių.

Kaukazo šone. Smarkūs mušiai.

Prancūzų šone. Ties Soma prancūzai vėl paėmė vieną tranšėją. Visu frontu prancūzai žengia priekin.

Anglų šone. Ties Pozjeru anglai gerokai paėję priekin. Kitose vietose anglai irgi pasistūmė priekin. Aigipte anglai veja turkus, turkai traukiasi be tvarkos.

Italų šone. Neseniai buvo pranešta, kad italai smarkiai pradėjo spausti austrus ir jau priėjo Goricos miesto, kurį italai pradėjo smarkiai šaudyti. Paskutinės žinios pranešė, kad italai jau paėmė Goricos miestą. Paėmė 10000 belaisvių, daug karo grobio. Visas paimtas karo turtas dar nepaaiškėjo. Paėmę Goricą italai smarkiai mušdami austrus eina priekin. Laukiama, kad italai dar smarkiau pradėsia spausti austrus.

Laiškas Lietuvių Draugijos nukentėjusiems del karo šelpiti skyriams ir igaliojiniams.

Su šiuo „L. B.“ № Kultūros ir Švietimo (Dvasios reikalų) Sekcija prie Lietuvių Draugijos Centro Komiteto nukentėjusiems del karo šelpiti nustoja „Lietuvių Balsą“, kaip ir kitus laikraščius, siuntinėjusi skyriams ir atskiriems žmonėms dykai.

Kad ateityje nepaliktu tokia didelė vargstančių brolių minia be laikraščio, prašome visas skyrių valdybas ir igaliojinius paskubėti nurodyti mums žmogų, kuriam galėtume pavesti atskirų № № pardavinėjimą, prenumeratos ir skelbimų priėmimą.

Už patarnavimą platintojams mokame nuošimčius.

„Lietuvių Balso“ Administracija.

Pranešimas.

Kultūros ir Švietimo Sekcijos.

1. Nuo rugpjūčio 1 dienos laikraščiai nebebus siuntinėjami Skyriams ir Igaliojiniams dykai. Todėl, norin-

tieji ir toliau skaityti laikraščius, turės rašyti juos savo lėšomis tiesiog iš laikraščių administracijų.

2. Anketos lapeliai turi būti gražinami ir tų Skyrių ar Įgaliotinių, kur net nėra mokyklų ir nežadama jų steigti, kad galėtumėm išsiųsti nors skaitymo ir rašymo vadovėlius.

3. Skyriai ir Įgaliotiniai gali atsilyginti už atsiunčiamus vadovėlius tikrai iš tų sumų, kurios duodamos jų samatomis tam reikalui.

4. Kur yra lietuvių liuteronių ar evangelikų-reformatų, reikia atskirai paminėti, kiek jiems nusiųsti reikalingų katekizmų.

5. Be minėtų jau „Liet. Balse“ knygų, turime užtenkamai dar: **Pilakausio** „Trumpą Katekizmą“ ir **Vyskupo Karevičiaus** naujai pataisytus ir patvirtintus „Poterius su Atgailos sakramentu ir Suplikacijomis“.

6. Maldaknygėms, rašančiams ir škaplieriams medaliukeliams reikalaujantieji turės mokėti.

Sekcijos Vedėjas: *Kl. Skabeika.*

Aukos.

„Žiburio“ mergaičių gimnazijai ir bendrajai progimnazijai: už kalendorių A. Baronaitis, K. Mikuckis ir P. Rimiskevičius po 45 k.

Redaktorius **L. Noreika.**

Leidėjas **Martynas Yčas.**

JONAS KLANAS iš Žagarės m., Kauno g., ieškau giminių ir pažįstamų. Petrograd, Vyborgsk. st., Nišlovskij per. 9/11, kv. 42. 1725—2

JUOZAS MOTIEJONAS, Kauno gub., Ukmergės aps., Viešintų par., Padubio vienasėdžio, baigęs Panevėžio realinę mokyklą, prašau giminių ir pažįstamų atsiliepti. Adr.: Petrograd, Baskovų per. 29, kv. 10, Centr. Lietuvos Komitetas. Prašau Amerikos laikraščių atsispausdinti. 1733—3

Kareivis **PETRAS LIUKPETRIS** iš Dovydoškio dvaro, Panevėžio aps., Kauno gub., ieško tėvų, seserų, giminių ir pažįstamų. Dėi. stoviojanti armija, Divizionnij oboz 28 pėk. divizion, 2-ij avzod, Petru Liukpetris. 1727—2

PRANČISKUS AKMENSKAS ieškau savo motinos Uršulės, seserų Marijonos, Antosės ir švogerio Julijono Marcinkaus ir kitų giminių bei pažįstamų iš Kelmės, Orenburg, Ivanovskaja ul., 18 domo Osipova. 1728—2

ALEKSANDRA KISIELIUS Kauno gub., Betygalos valsč., Gelgaudų sod., ieškau Petro Rugienio ir Antaninos Kveselienės bei pažįstamų. Orenburg, Poleskij Komitetas. 1730—2

Kareivis **JUOZAS RUŠINSKIS** iš Rudos kaimo, Gižų valsč., Suv. gub., ieškau savo žmonos Kotrinės, dukters Onos, sūnaus Bronislovo ir Juozo, giminių ir pažįstamų. Smolensk, 132 železnodorožnaja rabočaja rota. 1659—1

Juozas Balčikonis

iš Eriškių prašo atsiliepti savo giminių kareivių: pusbrolio Kirdeikio iš Žudžių sod., Ramygalos par. ir svainio **Beneduko Miknevičiaus** iš Truskavos m., Panevėžio aps. Kas juos žino, labai prašau pranešti šiuo adresu: **Voronež, M. Dvoryanskaja 21. Lietuvos Komitetas** 1624—s—2

Lietuviškų knygų!

Beletristikos, teatro, kantičkų ir maldaknygių. Taip pat rašančių, kryželių, škaplierių, medaliukelių ir k. k. galima gauti: **Petrapilyje, Gorochova g-vė Nr. 29, „Moskovskij Bazar“.**

Prekijams duodama nuošimčiai, prekės siunčiamos visais traktais. 1720—2

JONAS KALVELIS, ieškau tėvo Antano Kalvelio iš Kauno gub., Šimonių valsč., Peliškių kaimo. Adresas: **Jonas Kalvelis, 166 Blich no Abington mass. America.** 1709—1

Kareivis **ALFONSAS STULPINAS** iš Telšių miesto, ieškau savo giminių ir pažįstamų. Adresas: 109 Волженский полк 1-я рота, 4 взвод. 1710—1

EMILIJA SKEIRYTĖ Kauno gub., Kamajų par., Kokšių sod., ieškau sesers Onos, brolio Juozo, giminių ir pažįstamų. Petrograd, Забалканский пр., д. 35, кв. 8. 1711—1

VINCAS KUBILIUS Suvalkų gub., Marijampolės, aps., Skriaudžių par., Kazliškių sodžiaus, ieškau Antano Patalavičiaus, Stanislovo Stankevičiaus ir Juozo Ledo. Petrograd, Выб. ст., Безбородкин пр. 14/16, кв. 3. 1712—1

Vargonininkas **POVILAS LAPIENĖ** ir žmona Darata Skeberdytė-Lapienienė Kauno gub., Panev. aps., iš Švobiškio bažnytkiemio, ieškome giminių ir pažįstamų. St. Ligo, Petrograd, Сегалева ул. 63. Павлу Март. Лапену. 1713—1

APOLONIJA KETURAKAITĖ iš Jonišio miesto, gyvenusi Rygoje, ieškau tėvelių Kazimiero ir Mortos iš Kauno gub., Šiaulių aps. Petrograd, 3 Rota d. 9, kv. 6. 1714—1

URŠULĖ JECKAITĖ iš Puplinbalio (gyvenusi Rygoje) Kauno gub., Ukmergės aps., Šimonių par., ieškau tėvo Jono Jackevičiaus, sesers Anelės ir brolių Petro bei Kazimiero, gyvenančių Amerikoje, Petrograd, 4 Rota d. 14, kv. 19. 1715—1

KARALINA MIKOLAIČIA Kauno gub., Zarasų aps., Panemunės par., ieškau sesers Grasilos Povilavičienės, giminių ir pažįstamų. Petrograd, 4 Rota, d. 14, kv. 19. 1716—1

KASTANTINAS DUBRAVA iš Kauno gub., Ukmergės aps., Vyžuonų valsč., Galinių kaimo, ieškau švogerio K. Juškos, gyvenančio Amerikoje. Petrograd, Baskovų per. 32, kv. 6. 1717—1

FELIKSAS TAMULIS iš Puplainių kaimo, **JONAS DOVYDAITIS** iš Rupštų kaimo, **PAŠVITINIO VALSČ., ŠIAULIŲ APS., IR VINCAS MECKUS** iš Trakšių kaimo, Kelmės valsč., Raseinių aps.— visi iš Kauno gub., — prašome giminių bei pažįstamų atsiliepti: Dėi. st. armija, 415 Полевой зап. Госпиталь. Prašome Amerikos laikraščių šitai atsispausdinti. 1718—1

LIUDVIKA LUKOŠIONIENĖ, Kauno gub., Zarasų aps., Rokiškio valsč., Radutės m., ieškau motinos Viktorijos Bakanienės, sesers Karalinos Bakanaičiūtės ir vyro Stanislovo Lukošiono (kareivio), giminių bei pažįstamų. Petrograd, Смоленская 11. 1719—1

Kareivis **JUOZAS NAUJOKAITIS** Raseinių par., ieškau savo žmonos Teresės su dvejetu vaikų: dukyte Apolonia ir Jonuku. Dėi. st. armija. Полевой зап. Госпиталь № 400. 1731—1

JUOZAS JODIKIS (gal Juodikis?) iš Reklų kaimo, **POVILAS SLIEKAS** iš Daukniūnų kaimo, abu Panev. aps., Pinavos valsč., ieškome giminių ir pažįstamų. Манчжурія, Харбинь, 1-я Механическая ул., д. 100, кв. 3. 1732—1

BARBORA LELEIKIOTĖ iš Kauno gub., Zarasų aps., Dusetų par., Bumblių kaimo, ieškau Antano Lingiaus ir vyro Vinco Leleikio. Petrograd, 9-я Рождественская 30—19. 1723—1

GRASILĖ PARAGYČIA iš Rygos m., ieškau Alberto Žuko ir Onos Paragyčios. Petrograd, 9-я Рождественская 30—8. 1624—1

Kareivis **VINCAS RAMANAUSKAS** Kauno gub., Šiaulių aps., Šapnagių kaimo, ieškau brolio Antano Ramanausko. Prašau žinančiųjų pranešti: Полевая почтовая Контора, литера Д., 11-ый Отд. Осадный артил. divizionnij park, В. Романовскому. 1726—1

TERESĖ ŠUKIOTĖ iš Kauno gub., Zarasų aps., Rokiškio valsč., Vabalų kaimo, ieškau tėvelių Kazimiero ir Viktorijos Šukių ir brolio Juozaro. Киев, Труксвятительская ул., (гал Трехсвятительская) д. 18, кв. 6. 1729—1

OKIO TYRINĖTOJAS VINCENTAS RUČINSKAS iš Paraudžių-Kurtavėnų, apsigyvenau Smolenske. Гор. Смоленск, Заводъ Вилія. Ручинскому. 1722—3

MEKIONIS JUOZAS iš Balbieriškio, Suv. gub., ieškau motinos Magdalenos ir giminių. Гор. Воронеж, Литовский Комитет, Ло-сифу Мекioniу. 1700—1

KAVARSKAITĖ VERONIKA iš Vilniaus gub., Gelvonų valsč., ieškau tėvų ir seserų. Г. Воронеж, заводъ Рыхардъ Поле, Антону Явнушу. 1701—1

BALČIONAITĖ ELZBIETA iš Paberžių sod., Biržėnų valsč., Kauno gub., ieškau sesers Katrės ir Natalijos Kazionių. Гор. Воронеж, Литовский Комитет. 1702—1

DEGESIENĖ ELENA iš Vižonių sod., Daugų par., Trakų aps., Vilniaus gub., ieškau motinos, brolio Stasio, giminių ir pažįstamų. Гор. Воронеж. Старо-Московская улица № 19. 1703—1

KUNICKIENĖ ROZALIJA iš Marijampolės, ieškau Raulo Ramanausko iš Vidginių, Daukšių par., Suv. gub., Гор. Воронеж, Грузовая ул., № 28, Розалии Кунницкой. 1698—1

TARASEVIČAITĖ ELENA iš Butrimiškių, Odrijos par., Suv. gub. ir **RADZEVIČAITĖ MARIJONA** iš Gaižėnų, Suv. gub., — abi ieškome giminių ir pažįstamų. Гор. Воронеж, Несловская ул., заводъ Кинца, прачечная. 1699—1

ORBONAS VINCAS iš Kalnynų, Gudelių par., Suv. gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Гор. Воронеж, Литовский Комитет. 1704—1

JONAS PLEIRYS iš Kuršo gub., Balsko aps., Grosensko m., ieškau tėvelio. Гор. Воронеж, Грузовая ул., д. № 7. Ивану Плейрису. 1705—2

ANTANAS DANKEVIČIUS, kareivis iš Kauno gub., Panevėžio apsk., Maldonionių val., Sedekonių sod., ieško žmonos Barboros, sūnaus ir brolių kareivių: Mykolo ir Juozo. Н. Новгород, Рождественская ул., д. Полякова № 13. 1692—3

ANTANAS TAMULIONIS ieško Kazimiero Skaizgilio, Antano Puidoko ir Barboros Sedekienės. Visi iš Suvalkų gub., Lekečių par. Смоленск, Пакровская ул., № 18, Литовский Комитет. 1690—2

VINCENTA NORBUTIENĖ ieškau sūnaus Stanislovo Narbutos 17 m. iš Šiaulių. Харьков, Ксендзу Ковалевскому. 1707—3

POVILAS VIADKIS, kareivis, ieškau žmonos Mortos su dviem dukterimis, giminių ir pažįstamų iš Kauno gub., Panevėžio aps., Skrebutiškių valsč., Titkonių sod. Н. Новгород, Сергеевский пер. д. Вазатова № 6. 1693—2

VINCAS GRUDZINSKAS ir **BRANISLOVAS STANIULIS** iš Suv. gub., Marijampolės aps., Bagotosios sod., ieško giminių ir pažįstamų. Екатеринослав, Николаевский пр. д. 20, Литовский Комитет. 1696—2

ANTANAS MURKONAS, kareivis, Subačiaus par., Kauno gub., Tiltagalių sod. Kas žino, prašau pranešti apie mano šeimyną. Дėи. ст. armija, 33 тил. эвак. пунктъ. 0000—2

Kareivis **PETRAS ZUBAVIČIUS**, pargrįžęs iš Austrij nelaisvės, Kauno gub., Telšių apskr., Sedos valsč., Barstyčių m., ieško giminių ir pažįstamų. Петроград, Каменный островъ 2-я Бер. Аллея, д. 47. 0000—2

Kareivis **JONAS ANIŽIUS**, ieškau Apolonių Vaznaitės iš Kauno gub., Šiaulių aps., Verdaičių sod. Kas žino, kur ji yra, prašau pranešti: Дėи. ст. armija. 11-ый Пулеметно-Автомобильный взводъ. Ивану Анижиусъ. 1524—1

ONA MARKUŠKAITĖ, Skapiškio par., ieškau savo tėvo Antano Markuškos ir seserų bei pažįstamų. Гор. Царицынъ, Французский заводъ, Чайная ул., № 136. 1694—1

LIUDVIKA KORIZNIENĖ ieško motinos Onos Petkevičienės ir brolio Aleksandro iš Šiaulių aps., Padubysio valsč., Dvilaičių sod., Двинск, Шоссейная 37, Литовский Комитет. 1695—1

KAZIMIERA DAMBRAUSKIENĖ iš Kauno gub., Panevėžio miesto, ieško motinos Lumborienės, sesers Lumboraitės, sesers Uršulės Bernotienės su vyru Mykolu ir Baleslovo Bajoriūno, giminių iš Rygos. Петроград, Смоленская ул., домъ 11. 1721—1

ONA BUDŽINAUSKAITĖ, ieškau sesers Pranciškos Andrauskaitės, giminių ir pažįstamų iš Šiaulių aps., Kuršėnų valsč. Екатеринослав, Ново-трубопрокатный заводъ, механический цехъ № 4464. 1664—1

JONAS DANIS, duosiu 5 rub. tam, kas praneš, kur yra žmona Ona iš Užpalių par., Ukmergės aps., gyvenusi Tauragės par. (ji pirmiau sirgo), praėjusiųjų metų birželio mėnesyje buvusi Dvinske. Минскъ, 8 головн. эвакуацiонный пунктъ, Ивану Данису. 1665—2

STANISLOVAS DAGIS iš Pagervėlių, Biržų valsč., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Ст. Сасово Моск.-Каз. ж. д., Больничная ул. д. Липкина. С. Лапкину. 1647—1

Juozas Ambrazas

iš Griškabūdžio, Suv. gub., ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Смоленск, Витебское шоссе № 132. 1623—1

ONA RAMANAUSKAITĖ iš Kauno gub., Panevėžio aps., Pumpėnų par., Marjanavos (Paliukų) sod., ieškau tėvelių, brolių ir pažįstamų. Гор. Оренбургъ, заводъ Пимонава, ящикъ № 25, Зубовичу для Романовской. 1589—1

JONAS ir POVILAS VEDERAI, ieškome savųjų giminių ir pažįstamų. Иванъ Ведерисъ, Поселокъ Юзовка, Новая Плана, 16 линия № 53. Екатеринославской губ., Бахмутского уѣзда. 1586—1

PRANČISKUS ZDANAVIČIUS iš Panevėžio, ieškau savo sūnaus Danieliaus 16 m. ir Juozapo kareivio, prašau atsiliepti ir pažįstamų. Гор. Омскъ, Замковая 70. 1640—3

BABORA SAVICKIENĖ Šiaulių aps., iš Kuršėnų m., ieškau savo vyro Danieliaus, Pranciškos Gintauskienės iš Žilakių dvaro. Sofijos Šinkienės iš Šiaulių m. ir Teklios Rudzinskienės iš Kuršėnų ir giminių bei pažįstamų. Тургайская область, гор. Актюбинскъ, Мельница Мукамольного Товарищества. 1625—1

Kareivis **JUOZAS BLAUZDYS** Kauno gub., iš Mosėdžės m., ieškau žmonos Onos ir giminių. Ржевъ, Тверской губ., 533 Бригадой учебной команды связи. 1626—2

Kareivis **BRONISLOVAS ŠVAILIS** iš Velykių, Panevėžio apskr., ieškau savųjų ir pažįstamų. Гор. Сызрань, Уланский Литовский п. 2/8 Новый бар. 1627—1

Kazimieras **VADRINSKAS** ir Jonas **VIGELIS**, ieškome savo tėvų ir kitų giminių bei pažįstamų. Самара, Казанская 129. 1573—1

SIMONAS JUKNEVIČIUS Kalvarijos aps., Rumbonių par., iš Žaunieriškių sod., ieškau kaimynų: Antano, Jono Baranauskų ir Antano Gavlilio. Казловъ, Тамбовской губ., По-пер. ул. 29. (Geresnio adreso neturime). 1574—1

KAZIMIERAS PACEVIČIUS iš Panevėžio aps., Nausėdžio sod. ieškau Rapolo Čerkeso ir Jurgio Pacevičiaus. Тула, Учительский Институтъ. 1567—1

Siuvėjas **MARTYNAS GUDAITIS** iš Skriaudžių par., Suv. gub., ieškau brolio Jono, giminių ir pažįstamų. Ст. Сейма, Нижегородс. губ., домъ В. И. Амялева. М. Гудайтису. 1516—1

ALFONSAS ŠEIKIS iš Mackėnų sod., Aluntos par., Ukmergės aps., ieškau giminių ir pažįstamų. Кронштадтъ, Осокина площадь № 1, кв. 10. А. Шейкису. 1642—1

Geriausia vieta pinigams karo metu

„Brolių Vailokaičių ir B-vės“ Draugija.

PINIGAI TIKRI: visu karo metu Draugija nesustabdė pinigų išmokėjimo.

NUOŠIMČIAI GERI: pasidėjusiems metams — 5 rub. nuo šimto, pareikalavimui — 4 rub.

PARANKU PASIDĖTI ir LENGVA ATSIIMTI: pinigų atsiųsti ir gauti atgal galima pastu.

Adresas: **Петроградъ, Лермонтовский просп. № 10.**

T-vу „Бр. Вайлокайтисъ и К-о.“ 1688—s.